

(науковий керівник: к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

СУЧАСНІ КОНТУРИ УЧАСТІ ГРОМАДСЬКОСТІ У МІСЦЕВОМУ РОЗВИТКУ

Невід'ємною ознакою демократичного врядування є орієнтація на діалог із суспільством, транспарентність й забезпечення довіри громадськості до державних органів. На сьогодні суспільство вимагає від публічного сектору прозорості й зворотного зв'язку в процесі реалізації державної політики. Ефективно відповідати на суспільні очікування можна лише шляхом застосування діалогових форм управління, які, своєю чергою, здійснюються в межах різних моделей партнерства.

Роль партнерств громадськості та публічного сектору в сучасному світі полягає в тому, що вони допомагають у розв'язанні проблем повсякденного життя, відкривають широкі можливості для виявлення суспільно-політичної ініціативи та повноцінного здійснення функцій самоврядування. Отже, у контексті взаємодії публічної влади та громадянського суспільства пріоритетну роль має механізм зворотних зв'язків, як шляхом постановки суспільних проблем перед владою та оцінку її діяльності. Це пояснюється тим, що у випадку настання чи виявлення суспільної проблеми, у влади виникає можливість спільного з громадськістю способу її вирішення, консолідуючи тим самим суспільство і підвищуючи ефективність публічного управління.

Ми визначаємо власну авторську позицію щодо заперечення протиставлення держави та громадськості, оскільки держава апріорі зацікавлена у врегулюванні соціально-політичних відносин задля здійснення ефективного функціонування. Отже, нагальним завданням сьогодення є формування цієї однорідності на основі соціальних цінностей.

Значною мірою, взаємовідносини органів місцевого

самоврядування та публічного управління загалом та громадськості мають певну залежність від політичного устрою, сформованих у суспільстві цінностей. Адже, держава перебуває на межі суперечностей з громадянським суспільством та її діяльність певною мірою залежить від взаємовідносин із суспільством.

У сучасних умовах яскраво проявляється специфіка особливостей взаємодії держави та громадськості, що зумовлює необхідність створення формальних й організаційних систем контролю за розширенням меж публічно-правового регулювання та публічного інтересу.

Основними інструментами оцінки дієвості участі громадськості у місцевому розвитку слугує матриця показників для вимірювання результативності; анкета самооцінки підрозділу органу місцевого самоврядування, що відповідає за реалізацію функції «взаємодія з громадськістю»; анкета напівструктурованого інтерв'ю, анкета оцінки відповідного змісту офіційного веб-сайту; фокус-групове обговорення.

Класичними кроками проведення оцінки дієвості участі громадськості у місцевому розвитку є – ухвалення рішення про проведення оцінки, залучення зовнішніх експертів або створення внутрішньої команди з оцінки; створення робочої групи, збір та аналіз даних, підготовка звіту про результати, презентація звіту та рекомендацій та планування кроків з удосконалення.

На кожному рівні з'ясовується, що відбувається у взаємодії громадськості та органу місцевого самоврядування, та яких результатів досягнуто на етапах планування, впливу й наслідків. При цьому враховуються очікувані дії, рішення, що витікає із вимог окремих законодавчих актів. Наприклад, на рівні "консультації з громадськістю" на етапі "планування" орган місцевого самоврядування має складати щорічний орієнтовний план консультацій із громадськістю. Отже, під час оцінки потрібно визначити, чи наявний цей план, яким чином було сформовано його зміст, ким він затверджений та чи його оприлюднено.

Використані джерела

1. Асанова А. А. Готовність інститутів громадянського суспільства до демократії *Наукові праці. Державне управління.* 2013. Вип. 202. Т. 214. С. 37-41.
2. Гаман Т. В. Роль і значення зв'язків з громадськістю у формуванні позитивного іміджу органів державної влади. *Унів. наук. зап.* 2011. № 4 (40). С. 408-415.
3. Кіндрат Л. Р. Концептуальні засади та сутнісні характеристики демократії участі. *Вісник НАДУ при Президентові України (Серія "Державне управління").* 2017. № 1. С. 13-20

Луцик Юлія

(науковий керівник: д. е. н., доцент, проф. кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Надвиничний С. А.)

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ КАДРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ

На сьогодні дуже актуальним постає питання щодо впровадження сучасних інформаційних технологій кадрового менеджменту в діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Організаційні ефекти від впровадження сучасних кадрових технологій полягають: у скороченні часу прийняття рішень на всіх рівнях управління, зокрема і щодо навчання державних службовців; підвищенні якості кадрових рішень; оперативності підготовки звітності органів публічного управління відповідно до чинного законодавства.

На сьогодні в органах публічної влади недостатньо активно використовуються сучасні кадрові технології. Серед найбільш поширених технологій, які уже багато років впроваджуються на публічній службі варто виокремити: щорічне оцінювання, атестацію, навчання (підготовка, перепідготовка, підвищення кваліфікації), проведення конкурсів, стажування, мотивацію працівників тощо. Однак, поступово вони втрачають свою ефективність і потребують оновлення.